

Iso Masihning Vahiysi — Beshinchi raqam

Ishayo qirqi: Tasalli beringiz, tasalli beringiz

Jeff Pippenger

2023-10-25

Ishayo qirqinchi bobining dastlabki o‘n yetti oyatida bir yuz qirq to‘rt ming kishi bashoratli ravishda uch yarim kunning oxirida, ular ko‘chalarda o‘lik holda yotgan, dunyo esa shodlangan paytda tasvirlangan. Barcha payg‘ambarlar bir-biriga muvofiqdirlar va ular bayon etgan bashoratli voqealar hamisha boshqa payg‘ambarlarning bayonlariga mos keladi, chunki Xudo chalkashlikning muallifi emas.

Va payg‘ambarlarning ruhlari payg‘ambarlarga bo‘ysunadi. Chunki Xudo tartibsizlikning emas, balki tinchlikning muallifidir, azizlarning barcha jamoatlarida bo‘lgani kabi. 1 Korinfliklarga 14:32, 33.

Iso Masih O‘zining yo‘qligida yuborishni va‘da qilgan Tasalli Beruvchi Ishayo kitobining yakuniy bashoratli rivoyatini tashkil etuvchi yigirma olti bobning eng birinchi oyatining ayni dastlabki so‘zlariga joylashtirilgan edi. “Mening xalqimga taskin beringlar, taskin beringlar, deydi Xudoyingiz.” Birinchi zikr qoidasi shuni ta’kidlaydiki, undan keyingi yigirma olti bob Tasalli Beruvchining kelishining mukammal va yakuniy bajo bo‘lishiga doir holda tushunilishi kerak.

Va Men Otadan iltijo qilaman, va U sizlarga boshqa bir Taskin beruvchini beradi, toki U sizlar bilan to‘abad qolsin.... Ammo Taskin beruvchi, ya’ni Muqaddas Ruh, Otam Mening nomim bilan yuboradigan O‘sha Zot, sizlarga hamma narsani o‘rgatadi va Men sizlarga aytgan barcha narsalarni esingizga soladi. Yuhanno 14:16, 26.

Milleritlar tarixidagi Yarim Tundagi Nido bir yuz qirq to‘rt mingning tarixida takrorlanadi.

“Yovuzlikda, aldov va gumrohlikda, o‘limning ayni soyasida yotgan bir dunyo bor,—uyquda, uyquda. Ularni uyg‘otish uchun kim jon azobini his etmoqda? Qaysi ovoz ularga yetib borishi mumkin? Mening fikrim kelajakka qaratildi, o‘sha paytga-ki, signal beriladi. ‘Mana, Kuyov kelmoqda; Uni qarshi olish uchun chiqinglar.’ Ammo ba’zilar chiroqlarini to‘ldirish uchun moy olishni kechiktirgan bo‘ladilar, va juda kech bo‘lganda ular moy bilan ifodalangan xarakterning boshqaga o‘tkazib bo‘lmasligini anglab yetadilar.” Review and Herald, February 11, 1896.

“Qaysi ovoz” “uxlab yotganlarni” “uyg‘ota oladi?” degan savol beriladi. Ishayo kitobining qirqinchi bobida ularni uyg‘otadigan “ovoz” — “cho‘lda” “nido qiluvchi” “ovoz”dir.

Quddusga taskin berib so‘zlanglar va unga nido qilinglarki, uning jang-u jadali tamom bo‘ldi, gunohi kechirildi; chunki u barcha gunohlari uchun Egamizning qo‘lidan ikki hissa oldi. Sahroda “nido qiluvchi”ning “ovozi”... Ishayo 40:2, 3.

Yarim tun faryodining xabari ayni paytda keyingi yomg‘irning ham xabaridir.

“Sizlar Rabbiyning kelishini haddan tashqari uzoq deb bilmoqdasizlar. Men keyingi yomg‘ir [yarim tun faryodi kabi] to‘satdan va o‘n baravar qudrat bilan kelayotganini ko‘rdim.”
Spalding and Magan, 5.

Xudoning Kalomida uchraydigan va keyingi yomg‘ir xabarini ifodalovchi ko‘plab ramzlardan biri — so‘zlar yoki iboralarning takrorlanishi orqali taniladigan ramzdir. So‘zlar yoki iboralarning takrorlanishi oxirgi kunlardagi Yarim Tun Nidosining, ya‘ni keyingi yomg‘ir xabarining ramzidir. “Tasalli beringiz” so‘zlarining takrorlanishidagi ramziy ma‘no Ishayo kitobining qirquinchi bobining boshlanishini kechikish vaqtiga joylashtiradi; aynan o‘sha vaqtda o‘nta bokira haqidagi masaldagi Yarim Tun Nidosi sifatida ifodalangan xabar tan olinishi, so‘ng esa e‘lon qilinishi kerak bo‘ladi. O‘sha paytda Masih uxlayotgan bokiralarni uyg‘otish uchun Tasalli Beruvchini yuboradi; ular payg‘ambarlikda uxlayotgan holda, ayrim payg‘ambarlik parchalarida esa o‘lim uyqusi bilan uxlayotgan holda tasvirlanadi. Ishayo qirqning birinchi oyati payg‘ambarlikda 2020-yil 18-iyuldagi umidsizlikdan uch yarim ramziy kun “keyin”ga joylashtirilgan, chunki uxlayotganlarni uyg‘otish uchun Tasalli Beruvchi aynan o‘shanda yuboriladi. Uch yarim kun sahraning ramzidir, va “ovoz” aynan o‘sha yerda “nido qila” boshlaydi.

Vahiy o‘n bir, Hizqiyol o‘ttiz yetti, Matto yigirma besh, Millerchilar tarixi (har bir islohot harakatida uchraydigan Millerchilar tarixining ayni yo‘l belgilariga qo‘shimcha ravishda) uxlab qolgan bokiralarni uyg‘otishning “muayyan jarayoni”ni aniqlash uchun birlashadi. Bu jarayon bokiralarning umidsizlik paytida uyquga ketishi bilan boshlanadi. Umidsizlik bilan boshlangan kutish vaqti davri oxir-oqibat kutish vaqti sifatida tan olinadi. Kutish vaqtining so‘nggi qismi Yarim tun faryodi xabarining rivojlanishidir. Xabar mustahkamlangach, u o‘zining cho‘qqisiga — hukmga — yetgunicha e‘lon qilinadi.

Ishayo kitobida “ovoz” sifatida tasvirlangan xabarchi, e‘lon qilinishi lozim bo‘lgan xabar nima ekanini so‘radi. Unga ramziy tilda Islom xabarini taqdim etish aytiladi. Islomning bashoratli xabari yaqin orada keladigan yakshanba qonunidan ajratib bo‘lmaydi, chunki Islom karnay qudratidir, va Vahiy kitobidagi yetti karnay yakshanba qonunlarini qabul qiladigan kuchlar ustidan Xudoning hukmini ifodalaydi. Bu kuchlar 321-yildagi butparast Rim bo‘lib, ajdahoning ramzi edi; 538-yildagi papalik Rimi bo‘lib, hayvonning ramzi edi; hamda Amerika Qo‘shma Shtatlarida yaqin orada keladigan yakshanba qonuni bo‘lib, soxta payg‘ambarning ramzidir.

Cho‘lda nido qilib kelgan “ovoz” qanday xabarni e‘lon qilishi kerakligi masalasiga bog‘liq holda, Xudoning kalomi hech qachon muvaffaqiyatsiz bo‘lmasligi haqidagi va‘da turadi. Xudoning kalomi hech qachon muvaffaqiyatsiz bo‘lmasligi haqidagi bu “va‘da va ishonch”, aynan o‘sha bashoratli manzarada joylashganki, u Habakkuk kitobining ikkinchi bob, uchinchi oyatida shunday ifodalanadi: “oxirida u so‘zlaydi va yolg‘on gapirmaydi; garchi u kechikkandek bo‘lsa ham, uni kut; chunki u albatta keladi, kechikmaydi.” Islom xabari hech qachon muvaffaqiyatsiz bo‘lmaydi, u albatta keladi. Ishayo kitobining qirquinchi bobidagi oxirgi oyat Habakkukdagi vahiyni kutayotganlarga murojaat qiladi.

Lekin Egamizga umid bog‘laganlar kuchlarini yangilaydilar; ular burgutlarday qanot yozib ko‘tariladilar; chopadilar-u, toliqmaydilar; yuradilar-u, holsizlanmaydilar. Ishayo 40:31.

Hozir muhridan ochilayotgan yetti momaqaldiroqning “yashirin tarixi” umidsizlik bilan boshlanib, umidsizlik bilan tugaydigan uchta tayanch nuqtani aniqlab beradi. O’sha ramziy tarixda ikki vaqt davri bilan ajratilgan uchta tayanch nuqta mavjud. Bir umidsizlik kutish davrini boshlaydi. Kutish davri Yarim Tun Nidosining tuzatilgan xabari va bashoratiga olib boradi. Yarim Tun Nidosi xabari Yarim Tun Nidosi xabarini e’lon qilish davrini boshlab beradi; bu esa hukm sifatida ifodalangan ikkinchi bir umidsizlikka olib boradi. Ikki vaqt davri bilan ajratilgan o’sha uch qadam ibroniycha “haqiqat” so’zida yaratilganidek, Alfa va Omegani ifodalaydi.

Hizqiyo otuz yettinchi bobda, Hizqiyo, shuningdek, Ishayo qirqinchi bobdagi “ovoz”ni ifodalaydi. Ishayo qirqinchi bobdagi ovoz: “Nimani nido qilay?” deb so’raydi. So’ng Hizqiyo otuz yettinchi bob, yettinchi oyatdagi “ovoz” o’ziga “buyurilganidek” “bashorat qildi.”

Shunday qilib, menga amr etilganidek, men bashorat qildim; va men bashorat qilayotganimda, bir shovqin bo’ldi, va mana, bir silkinish yuz berdi, va suyaklar bir-biriga yaqinlashdi, har bir suyak o’z suyagiga tutashdi. Va men qaraganimda, mana, ularda paylar va et paydo bo’ldi, va yuqoridan teri ularni qopladi; ammo ularda nafas yo’q edi. Hizqiyol 37:7, 8.

Hizqiyolning birinchi bashorati suyaklar bilan etni birlashtirdi, ammo ular hali tirik emas edi. “Shunday qilib,” Hizqiyol ikkinchi marta o’ziga “buyurilganidek” “bashorat qildi”. Ikkinchi bashorat tanalarga hayot kiritdi. Bu ikki bashorat Odamning yaratilishi orqali timsollangan.

Va Egamiz Xudo yerdagi tuproqdan odamni yasadi va uning dimog’iga hayot nafasini pufladi; va odam tirik jon bo’ldi. Ibtido 2:7.

O’lik quruq suyaklarni hayotga keltirishning ikki bosqichli jarayoni dastlab Odamning yaratilishida tilga olinadi; shu orqali Xudoning bashoratli Kalomi ayni paytda Uning yaratuvchi qudrati ekanligi ta’kidlanadi. Xudo avval Odamni “yasadi”, Hizqiyolning birinchi bashorati esa suyaklar bilan tanalarni birlashtirdi; so’ng Xudo “uning dimog’iga hayot nafasini pufladi; va odam tirik jon bo’ldi.”

Hizqiyolning ikkinchi bashorati suyaklarga emas, “shamolga” qaratilgan edi, chunki unga: “Shamolga aytgin”, “Ey nafas, to’rt shamoldan kelgin va bu o’ldirilganlarning ustiga esgin, toki ular tirilsinlar”, deb aytilgan edi. Hizqiyolning o’lik tanalarni qudratli bir lashkar sifatida hayotga keltiradigan ikkinchi bashorati o’lik tanalarga emas, balki shamolga qaratilgan edi. Bu shamolga tanalar ustiga esish haqidagi amr edi. “Nafas” so’zi Xudoning Kalomida birinchi marta Odam Atoning yaratilishida tilga olinadi va u yerda u hayot nafasi deb ta’riflanadi; o’lik tanalarga hayot keltiradigan narsa esa to’rt shamoldan keladi.

“Farishtalar to’rt shamolni ushlab turibdi; bu shamollar yo’lida halokat va o’limni olib, butun yer yuzi uzra otilib chiqib ketishga intilayotgan g’azablangan ot timsolida tasvirlangan.

“Abadiy dunyoning ayni bo’sag’asida turib uxlayveramizmi? Loqayd, sovuq va o’lik bo’lib qolamizmi? Oh, qaniydi cherkovlarimizda Xudoning Ruhi va nafasi Uning xalqiga puflangan bo’lsa, ular oyoqqa turib, yashagan bo’lsalar.” Manuscript Releases, 20-jild, 217.

Bu yerdagi ikki savol shuki: biz uxlaymizmi va biz o’lik bo’lamizmi?...bir xil bashoratli holat uchun qo’llangan ikki atama. Farishtalar tomonidan tiyib turilayotgan to’rt shamol haqidagi xabar

— o‘liklarga Xudoning nafasini kirgizadigan hamda ularning o‘rinlaridan turib yashashlariga sabab bo‘ladigan xabardir. To‘rt shamol haqidagi xabar Islomning g‘azabli oti haqidagi xabardir. Vahiy kitobidagi to‘rt shamol xabari muhrlash xabaridir. Vahiy kitobining yettinchi bobi, birinchi oyatdan uchinchi oyatgacha bo‘lgan muhrlash xabari shuni aniqlab beradi: to‘rt shamol Xudoning xizmatkorlari muhrlanguncha tiyib turiladi.

Shundan keyin men yerning to‘rt burchagida turgan to‘rt farishtani ko‘rdim; ular yerning to‘rt shamolini ushlab turar edilar, toki shamol na yerga, na dengizga, na biror daraxtga essin. Yana sharqdan ko‘tarilib kelayotgan boshqa bir farishtani ko‘rdim; unda barhayot Xudoning muhri bor edi. U yerga va dengizga zarar yetkazish vakolati berilgan to‘rt farishtaga baland ovoz bilan nido qilib dedi: “Biz Xudoyimizning qullarining peshonalariga muhr bosib bo‘lmagunimizcha, yerga ham, dengizga ham, daraxtlarga ham zarar yetkazmanglar.” Vahiy 7:1–3.

Hizqiyolning ikkinchi bashorati shamolga qaratilgan edi, va shamol tanalarga yetkazgan hayot to‘rt shamol haqidagi xabardan kelgan edi. Hizqiyol o‘ttiz yettinchi bobning sakkizinchi oyatidan o‘ninchi oyatigacha bo‘lgan oyatlarda “shamol” yoki “nafas” tarzida uchraydigan so‘z har bir qo‘llanishida bir xil ibroniycha so‘zdir. Xudo Odamga hayot nafasini pufladi, va Hizqiyolda hayot nafasi to‘rt shamoldan keladigan yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanishi haqidagi xabardir. O‘sha xabar birinchi xabar orqali o‘lim vodiysida bir joyga jamlab keltirilgan tanalarga Xudoning yaratuvchi qudratini yetkazadi. To‘rt shamol haqidagi xabar — Yakshanba qonuni sababli Amerika Qo‘shma Shtatlari ustiga hukm olib kelayotgan Islom haqidagi xabardir. Bu Yarim tun nidosining xabaridir.

Yetti momaqaldiroqning yashirin tarixi bir umidsizlik bilan boshlanadi; aynan shu umidsizlik kechikish davrini boshlab beradi. Vahiy 11-bobda, 2020-yil 18-iyul kuni ikki payg‘ambar o‘ldirilganida, kechikish davri boshlandi. Egamiz Hizqiyoldan ko‘chada o‘lik yotgan ikki guvoh tirila oladimi, deb so‘ragan paytda, Hizqiyol o‘liklar orasida edi.

Egamizning qo‘li mening ustimda edi, va U meni Egamizning ruhi ila olib chiqib, suyaklarga to‘la vodiyning o‘rtasiga qo‘ydi. Va meni ularning atrofida aylantirib o‘tkazdi; va mana, ochiq vodiya juda ko‘p suyaklar bor edi; va qarang, ular nihoyatda quruq edi. Va U menga dedi: “Ey inson o‘g‘li, bu suyaklar tirila oladimi?” Men esa javob berdim: “Ey Parvardigor Egam, Sen bilursan”. Hizqiyol 37:1–3.

Yettinchi oyatda, Hizqiyol bu ikki bashoratning birinchisini yetkazganida, xabar shunchaki shunday edi: “Ey quruq suyaklar, Egamizning kalomini eshitinglar.” Yuhanno esa Vahiy kitobida shunday deb yozadi: “Ushbu kitobdagi bashorat so‘zlarini eshitadiganlar baxtlidir.” Hizqiyol, Egamizning Kalomini eshitish haqidagi Hizqiyolning amrini eshitadigan va Uning Kalomi Haqiqat bo‘lgan kishilar sifatida, baraka topgan o‘lik quruq suyaklarni ifodalaydi. Hizqiyolning ikkinchi bobida esa Xudoning kalomini eshitadiganlarning tajribasi tasvirlanadi.

Va u menga dedi: “Ey inson o‘g‘li, oyoqlaring ustida tur, va Men senga so‘zlayman”. U menga so‘zlaganida, ruh ichimga kirdi va meni oyoqlarim ustiga turg‘izdi; shunda men menga so‘zlayotganning ovozini eshitdim. Hizqiyol 2:1, 2.

Vahiy kitobining o‘n birinchi bobida, o‘lik tanalar Egamizning Kalomini eshitganida, Yupatuvchi ularga kiradi va ular oyoqqa turadilar. Ularni oyoqqa turg‘izadigan — Yupatuvchining O‘zidir.

Uch yarim kundan keyin Xudodan kelgan hayot Ruhi ularning ichiga kirdi, va ular oyoqqa turdilar; va ularni ko‘rganlarning ustiga qattiq qo‘rquv tushdi. Vahiy 11:11.

O‘liklarning oyoqqa turishi — bu ularni qabrlaridan ko‘tarib, Yakshanba qonuni hukmi chog‘ida baland ko‘tariladigan bayroq bo‘lishlariga olib boradigan ikki bosqichli jarayonning birinchi bosqichidir. Ular o‘n birinchi bobda oyoqqa turganlarida, ularni ko‘rganlar ustiga “buyuk qo‘rquv” tushadi.

U qo‘rquvdan o‘zining mustahkam panohiga o‘tib ketadi, va uning amirlari bayroqdan dahshatga tushadilar, deydi olovi Siyonda, tandiri esa Quddusda bo‘lgan Egamiz. Ishayo 31:9.

Milleriylar tarixidagi Yarim Tun Faryodi xabari ikkinchi farishtaning xabarining ikkinchi qismi edi. Ikkinchi farishtaning xabari Milleriylarning o‘sha paytda Bobilning qizlari deb tanilgan jamoatlardan ajralib chiqishiga sabab bo‘ldi, va sodiqlar chiqib kelib, Milleriylar bilan bir safda turishga chaqirildilar. O‘sha xabar orqali imonlilarning bir “tanasi” shakllandi, so‘ngra ikkinchi qadam Yarim Tun Faryodi xabari bo‘lib, u ikkinchi xabarga qo‘shilib, unga qudrat bag‘ishladi. Shundan keyin Milleriylar xabarni yurt bo‘ylab suv to‘lqinidek yoygan qudratli bir lashkarga aylandilar. O‘sha ikki bosqichli jarayon Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi ikki ovozdir va u Vahiy kitobining o‘n birinchi bobida ko‘chada o‘ldirilgan Hizqiyoldagi quruq suyaklarning tirilishi jarayonining aynan o‘zidir.

“Qudratli farishtaga yordam berish uchun osmondan farishtalar yuborildi, va men hamma yerda yangrayotgandek tuyulgan ovozlarni eshitdim: «Ey Mening xalqim, uning gunohlariga sherik bo‘lib qolmasligingiz va uning balolaridan ulush olmasligingiz uchun undan chiqinglar; chunki uning gunohlari osmongacha yetib bordi va Xudo uning nohaqliklarini esladi». Bu xabar uchinchi xabarga qo‘shimcha bo‘lib tuyuldi va unga qo‘shildi, xuddi 1844 yilda yarim tun faryodi ikkinchi farishtaning xabariga qo‘shilgani kabi”. Spiritual Gifts, 1-jild, 195, 196.

Yetti momaqaldiroqning yashirin tarixidagi birinchi yo‘l belgisi — kutish vaqtini boshlab beradigan umidsizlikdir. Kutish vaqti uch yarim kun sifatida tasvirlangan bir davr bo‘lib, bu sahroning ramzidir. Sahroda sarson-sargardon yurgan qirq yilning oxirida Yoshua qudratli lashkarni Va‘da qilingan yurtga olib kirdi. Uch yarim kunning oxirida Hizqiyol o‘lim vodiysiga olib boriladi va unga o‘lik jasadlarga: “Egamizning kalomini eshitinglar”, deb amr etish aytiladi. Hizqiyol sahroda faryod qiluvchi bir “ovoz”dir. Egamizning Kalomini eshitish haqidagi amr tana a‘zolarini birlashtiradi, ammo ular hali tirik emas, ular hali lashkar emas, ular hali muhrlanmagan. Hizqiyolning ikkinchi bobda aytgan “Egamizning kalomi” Yupatuvchi kelganida, Xudoning xalqi ayni bir paytda Egamizning Kalomini eshtar ekan, oyoqqa turishini ko‘rsatadi. Masih, ular ko‘chada o‘ldirilganlaridan uch yarim kun o‘tib, Yupatuvchini yuborishini va‘da qilgan edi.

Bir marta oyoqqa turgach, «hali tirik bo‘lmagan» jasadlarga ikkinchi bashorat beriladi. Ishayodagi «sahroda qichqirayotgan ovoz» u qichqirishi lozim bo‘lgan bashorat nima ekanini so‘raydi. Hizqiyo hamda Ishayo qirqinchi bobdagi «ovoz» taqdim etishga buyurilgan «xabar» — Islom xabaridir. O‘sha bashorat yetkazilganda, «Odam» qudratli bir lashkar sifatida tiriladi. Shundan

soʻng tirik ikki guvoh yaqinda qabul qilinadigan Yakshanba qonuni qabul qilingani sababli Amerika Qoʻshma Shtatlari ustidan Islomning hukm xabarini eʻlon qiladilar. Yakshanba qonunining hukmi yetti momaqaldiroqning yashirin tarixidagi uchinchi yoʻl-belgisidir. U bajo keltirilganda, lashkar osmon sari bir bayroq sifatida koʻtariladi va Vahiy kitobining oʻn toʻrtinchi bobida tasvirlanadi.

“Men birinchi, ikkinchi va uchinchi farishtalarning xabarlari bilan bogʻliq bir tajribani boshdan kechirdim. Farishtalar osmonning oʻrtasida uchib borayotgan, dunyoga ogohlantirish xabarini eʻlon qilayotgan va bu yer tarixining soʻnggi kunlarida yashayotgan xalq bilan bevosita bogʻliq boʻlgan tarzda tasvirlangan. Hech kim bu farishtalarning ovozini eshitmaydi, chunki ular osmon olami bilan hamohang holda mehnat qilayotgan Xudoning xalqini ifodalovchi ramzdir. Xudoning Ruhi bilan yoritilgan va haqiqat orqali muqaddas qilingan erkaklar va ayollar bu uch xabarni oʻz tartibi bilan eʻlon qiladilar.” Selected Messages, 2-kitob, 387.

Koʻtarilgan bayroq osmonning oʻrtasida uchayotgan uchinchi farishtadir; u insoniyatni hayvonning tamgʻasini qabul qilishdan ogohlantiradi. Qudratli lashkar oʻsha xabarni dunyoga taqdim etishda davom etadi, toki Mikoil oyoqqa turib, inson uchun sinov muddati yakun topgunicha.

Bu fikrlarni keyingi maqolada davom ettiramiz.

Yarim tunda esa bir nido yangradi: Mana, kuyov kelmoqda; uni qarshi olgani chiqinglar. Matto 25:6.